

Konspekt szkółki niedzielnej

5 NIEDZIELA POSTU JUDICA

Główna myśl: Pan Jezus Barankiem Bożym

Tekst: Hbr 13,12-14 o posłuszeństwie wobec zwierzchności

Wiersz przewodni: Rz 6,23:

„Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Jezusie Chrystusie.”

Cele:

Dziecko wie dlaczego składano ofiary w czasach Starego Testamentu.

Dziecko potrafi wyjaśnić, dlaczego Jezus musiał umrzeć.

Dziecko zostało zachęczone, żeby podziękować za ofiarę jaką złożył Jezus.

I. Wstęp

Wiersz biblijny

„Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Jezusie Chrystusie.” Rz 6,23

Pomoce: Wiersz podzielić na dwie części.

Pierwsza część to: „Zapłatą za grzech jest śmierć”,

druga to: „lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Jezusie Chrystusie.” Rz 6,23

Pierwszą część zapisać na kartce swobodnie zamalowanej czarną farbą lub kredką – ponieważ mówi ona o grzechu, czyli o czymś brudnym.

Drugą część zapisać na białej lub żółtej kartce – bo ten fragment mówi o Bożej łasce.

Informacja dla prowadzącego: dla młodszych dzieci, wiersz dzielimy na cztery części.

Pierwsza część to: „Zapłatą za grzech jest śmierć” – zapisać tak jak u starszych na czarnej kartce, która obrazuje grzech, a następne części na białej lub żółtej kartce. Kolejne części to: „lecz darem łaski Bożej”, „jest żywot wieczny w Jezusie Chrystusie.” I ostatnia część to: „Rz 6,23”. Młodsze dzieci uczą się powtarzając po kilka razy każdą część wiersza. Gdy będą już potrafiły z pamięci powiedzieć każdą część, powtarzamy całość.

Przebieg: *Dzisiejszą szkółkę zaczniemy trochę inaczej. Zaczniemy od nauczenia się wiersza biblijnego, który mówi o bardzo ważnej dla nas rzeczy. Posłuchajcie, jaka to rzecz! (prowadzący pokazuje zapisany wiersz) Przeczytajmy pierwszą część, która jest zapisana na tej czarnej kartce (wszyscy czytają, następnie prowadzący tłumaczy wiersz) „Zapłatą za grzech jest śmierć,” Za grzech. Co to jest grzech? Nieposłuszeństwo, kłamstwo, kradzież, złe postępowanie, oszukiwanie, plotkowanie, niewiara w Pana Boga... (dzieci podają swoje przykłady). Właśnie za takie postępowanie zasługujemy na karę, a tą karą, jak mówi nam Pismo Święte, jest śmierć. To okropne, prawda? Gdyby wiersz kończył się w tym miejscu, byłby to straszny koniec... Ale posłuchajcie! Dzisiejszy wiersz mówi o wiele więcej! Przeczytajmy teraz kolejną, tę radośniejszą część wiersza (czytają wszyscy) „lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Jezusie Chrystusie.” Pan Bóg podarował nam najpiękniejszy prezent jaki można sobie tylko wyobrazić!! Zwyciężył grzech i śmierć! Dostaliśmy dar łaski Bożej – życie wieczne i to dzięki Jezusowi Chrystusowi! Dzięki ofierze Jezusa Chrystusa grzech wcale nie musi skończyć się śmiercią! A my możemy żyć z Panem Bogiem kiedyś w przyszłości, w niebie.*

Ochotnicy trzymają zapisany wiersz. Dzieci dzielimy na dwa zespoły. Najpierw wiersz czytają wszyscy, a potem zespół pierwszy czyta pierwszą część wiersza, a drugą część czyta zespół drugi. Tak czytamy kilka razy, a następnie zespoły wymieniają się powtarzanymi częściami wiersza.

Podsumowanie: *Nauczyliśmy się już wiersza, który mówi o wspaniałym darze, jaki otrzymaliśmy od Pana Boga. A zaraz powiemy sobie coś o tym więcej.*

2. Wersja dla młodszych dzieci – Co to jest?

Pomoce: Duży rysunek przedstawiający uśmiechniętą buzię, który rozcinamy na puzzle (tworzymy puzzle odpowiednie dla wieku dzieci).

Przebieg: Puzzle wykładamy na stole lub podłodze, następnie prosimy dzieci o pomoc w ich ułożeniu. Można wybrać ochotników, którzy z pomocą pozostałych dzieci, będą je układać.

Podsumowanie: *Puzzle zostały już ułożone. Co przedstawia ułożony obrazek? (odpowiedzi dzieci) Zgadza się! Ten obrazek przedstawia uśmiechniętą, radosną buzię. Powiedzcie, proszę: Czy wy też się cieszyacie? Odczuwacie radość? A jeśli tak, to kiedy i dlaczego? (odpowiedzi dzieci) A chcę wam powiedzieć, że dzisiejsza niedziela też nosi nazwę RADUJCIE SIĘ. Są różne powody by się cieszyć, lecz najważniejszym powodem radości, powinno być to, że Pan Bóg nas kocha. O tej wielkiej Bożej miłości przekonał się pewien człowiek, który wcale się jej nie spodziewał. Zanim go jednak poznamy, to chcę przeczytać wam pewien fragment, który mówi o tym, że Pan Bóg nas bardzo kocha.*

II. Szkółka

Pomoce: flanelograf do wspominanych historii (Adam i Ewa, ukrzyżowanie Jezusa) oraz zdjęcia, rysunki zwierząt, które w czasach starotestamentowych były składane w ofierze: baranek, wół, kozioł, synogarlica, gołąb.

- 1. Grzech pierwszych ludzi –** *Chciałabym was o coś zapytać: czy pamiętacie dlaczego Adam i Ewa musieli opuścić piękne miejsce, w którym mieszkali? Dlaczego musieli opuścić raj? (odpowiedzi dzieci) Właśnie tak! Ponieważ byli nieposłuszni Panu Bogu (dzieci mogą krótko opowiedzieć historię). Zrobili coś, czego Pan Bóg im zakazał. Zerwali owoc z drzewa, z którego nie wolno im było zrywać owoców. Mam nadzieję, że pamiętacie, że nieposłuszeństwo to grzech. A grzech nie podoba się Panu Bogu. Sam powiedział, że nic grzesznego nie może wejść do nieba. Dlatego grzeszny człowiek nie mógłby zamieszkać z Bogiem, w niebie. Ale trzeba koniecznie pamiętać o tym, że Pan Bóg nie zostawił ludzi samych, bo On nas kocha. Kocha nawet tych, którzy są nieposłuszni i nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz chce aby wszyscy byli zbawieni i doszli do poznania prawdy. (1 Tm 2,4)*
- 2. Składane ofiary –** *Od chwili, gdy człowiek okazał nieposłuszeństwo, ludzie musieli składać ofiary ze zwierząt, aby prosić o łaskę i wybaczenie. Tak rozkazał Pan Bóg: „bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia grzechów.”(Hbr 9,22). Przychodzili więc do świątyni, przynosząc ze sobą zwierzęta. Jakie? Były to: baranki, woły, kozły, gołębie, synogarlice. Ofiara była uzależniona od zamożności ludzi. Ludzie kupowali to, na co mogli sobie pozwolić. Bogaci przynosili większe zwierzęta, biedniejsi składali w ofierze gołąbki. (Prowadzący pokazuje rysunki/zdjęcia zwierząt.) Zwierzęta te były składane w ofierze, żeby otrzymać tymczasowe przebaczenie grzechów. Dlaczego tymczasowe? Ponieważ składania ofiar należało stale powtarzać, bo człowiek ciągle popełnia grzech (źle robi) i ciągle potrzebuje przebaczenia. A ofiarowane zwierzęta, chociaż nic złego nie zrobiły, to umierały za grzechy tych, którzy składali je w ofierze. Składanie ofiar było więc bardzo ważne. Dzięki temu, grzeszni ludzie otrzymywali przebaczenie.*
- 3. Doskonała ofiara –** *Możemy zapytać: a dlaczego my dziś nie składamy już takich ofiar? Odpowiedź jest prosta. Ponieważ nie musimy! Nie musimy, ponieważ tę ofiarę złożył już za nas na krzyżu sam Pan Jezus. On złożył ofiarę, gdy dał się uwięzić, ubiczować i gdy umarł. Pan Jezus stał się doskonałą ofiarą, był Barankiem bez skazy (prowadzący pokazuje obrazek baranka). Bez skazy, bo nie zrobił nic złego, a jednak wziął na siebie grzechy, nasze grzechy. Jan Chrzciciel nazwał Jezusa „Barankiem Bożym, który gładzi grzech świata.” (J 1,29) Ofiara Jezusa była doskonała. Krew, która spływała z Jego ran, oczyściła nasze brudne od grzechów serca. Dlatego tej doskonałej ofiary nie musimy już powtarzać. Jezus wykupił nas od złego. A my musimy tylko przyjąć ten wielki, wspaniały dar.*

III. Zakończenie

Tylko ofiara Jezusa, to co zrobił dla nas, to że umarł na krzyżu z miłości dla nas, daje nam pewność zbawienia i życia wiecznego. Pewność, że kiedyś będziemy razem z Nim. Bo sami nie jesteśmy w stanie nic zrobić. To dar, tak jak mówił dzisiejszy wiersz: „Lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Jezusie Chrystusie”. Proszę,

powtórzmy razem cały wiersz. Jedyne co możemy zrobić to przyjąć z wdzięcznością ofiarę, którą złożył za nas Pan Jezus.

Możesz dziękować Mu za to co uczynił. Za to, że umarł jako Baranek Boży za ciebie, dla ciebie. Bo Jezus jest Barankiem Bożym.

1. Prace plastyczne

A. Dziękuję Ci Panie

Pomoce: ¼ kartki, kredki, mazaki, masa mocująca, klej.

Przebieg: Każdy otrzymuje ¼ kartki, na której zapisuje swoje imię i ozdabia ją. Młodsze dzieci rysują siebie. W czasie gdy dzieci wykonują zadanie, prowadzący przymocowuje w miejscu dostępnym dla wszystkich, narysowany duży krzyż z napisem DZIĘKUJĘ, pod nim można przymocować poznany wiersz. Gdy dzieci wykonają już zadanie, wtedy prowadzący mówi: *Będziecie mieli teraz okazję, by osobiście podziękować za to, że Pan Jezus umarł na krzyżu za każdego, możecie podejść do zawieszzonego krzyża i przymocować kartkę ze swoim imieniem.* Młodszy przymocowują swoje portrety.

